

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1358/2025
19.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Михаила Зечевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Куо По4 бр.18/25 од 01.08.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж-Уо 216/25 од 25.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 19. новембра 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Михаила Зечевића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Куо По4 бр.18/25 од 01.08.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж-Уо 216/25 од 25.08.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Куо По4 бр.18/25 од 01.08.2025. године одбијена је молба за пуштање на условни отпуст окривљеног АА, осуђеног пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 бр.30/20 од 24.05.2021. године, правноснажна 27.01.2022. године којом је осуђен на назну затвора у трајању од једне године, коју извршава у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж-Уо 216/25 од 25.08.2025. године, одбијена је као неснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Куо По4 бр.18/25 од 01.08.2025. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Михаило Зечевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде одредаба члана 16. став 5. ЗКП, члана 439. тачка 4) ЗКП и члана 46. КЗ, с тим што из образложења произилази да указује и на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11.

ЗКП из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Михаило Зечевић у уводу захтева за заштиту законитости, као разлог подношења, истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, а у образложењу захтева не наводи ниједну повреду из члана 485. став 4. ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца, већ указује на повреду члана 16. став 5. ЗКП, повреду закона из члана 439. тачка 4) ЗКП. Поред тога, бранилац наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а с тим у вези истиче да побијана решења не садрже јасне разлоге о одлучним чињеницама у погледу непостојања законских услова из члана 46. КЗ на страни подносиоца молбе за условни отпуст (што би, дакле, представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП) и полемише се са разлозима изнетим у побијаним решењима.

Како, дакле, бранилац окривљеног у уводу захтева као разлог подношења наводи и повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, а у образложењу не истиче ниједну повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, већ указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те на повреду закона из члана 16. став 5. ЗКП, члана 439. тачка 4) ЗКП, које повреде не представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтев за одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић